

Megnyílt a Buda Penta Hotel

Az osztrák kivitelező vállalat képviselője szombaton átadta a jelképes kulcsot Farkas Balázs igazgatónak, s ezzel ünnepélyesen megnyílt Budapest új 399 szobás szállodája, a Buda Penta Hotel. A megnyitón részt vett *Marjai József*, a Minisztertanács elnökhelyet-

tese, jelen volt *Johann Josef Dengler*, Ausztria budapesti nagykövete is. *Anrikó Miklós*, belkereskedelmi államtitkár mondott megnyitói beszédet, majd kitüntetések és jutalmakat adott át a szálló tervezésében, építésében kiváló munkát végzőknek.

Egymillió tonna szén Márkushegyről

Felszínre küldték az egymilliomodik tonna szenet az Oroszlányi Szénbányák márkushegyi árnájából, ahol a múlt év áprilisában a tervezettnél hat hónappal korábban kezdték meg a termelést.

Az egymillió tonna szén kiaknázása a bánya egész kollektívájának rendkívüli erőfeszítésére került, hiszen az akna bővítése, építése közben kell megteremteni a zavartalan széntermelés feltételeit.

Kooperáció

Az idén már mintegy 450 tonna korszerű vizsgizelő anyagot gyárt az Öntödei Vállalat egy dán koncentrátumból.

A korábban importált termék hazai gyártását januárban kezdték meg az Interag külkereskedelmi vállalat kezdeményezésére. A szigetelőanyag — mely két változatban készül — új és régi épületeknél egyaránt alkalmazható. Az épületek falában fúrt lyukakba helyezik az injektáló habarcsot, ami aztán a falban levő mésszel és nedvességgel vízszűrő réteget alkot.

A gyártmány minőségét a hazai szakembereken kívül a dán cég képviselői is rendszeresen ellenőrzik.

A hazai eladások mellett a gyártók a termék exportjára is gondolnak, a kooperációs szerződés lehetővé teszi a harmadik piaci értékesítést is. Több környező országban is érdeklődnek a korszerű szigetelőanyag iránt. (MTI)

VITA

Mennyit ér a diploma?

Alulnézetből

A diploma lényegében a választott hivatás gyakorlását háttérbe szorítja. De ezt csak egyedi és ideiglenes esetként tudjuk elfogadni, mert ha nem, akkor a hiba nem a társadalomban van... Szinte alig esett szó a műszaki értelmiségről, pedig a legnagyobb gondot az ő helyzetükben látunk. Tény, hogy a társadalom fő terheit a munkásosztály — az utóbbi húsz év változásait figyelembe véve, a mezőgazdaságban dolgozókat és a műszaki értelmiséget is ideértjük — viseli.

Csak azt lehet elfogysztani, azokból az anyagi eszközökből lehet tanári, orvosi, jogász állásokat létesíteni, amelyeket a termelőszférában előállítanak, megtermelnek. Eppen ezért mindnyájunk közös érdeke a műszaki értelmiségnek a jelenleginél hatékonyabb erkölcsi, anyagi megbecsülése, elismerése. A termelés fő gondja a művezetőkön, gyáregység-vezetőkön, mérnökökön, tervezőkön, technológusokon stb., az ipari-mezőgazdasági áru- és eszköztermelés tisztikarán nyugszik. Tessék egyszer egy termelésirányító mérnököt, technikumot (ez is diploma!) megkérdezni, hogy miként küzd naponta az anyag- és eszközhány, a szervezetlenség a létszámproblémák, a szigorú feltételek, a felülről és alulról történő nyomás, a beruházás, pénz-és bérhány miatt, de még sorolhatnánk a mindennapi termelés során adódó konkrét nehézségeket, konfliktusokat.

A világon mindenütt és minden kvalifikációt igénylő szakmai tevékenységnek kell valamennyi idő, míg az érintett „bedolgozza magát” és a bére a megszerzett tudásának-tapasztalatának függvényében, a diplomájának és a kialakult értékrendnek megfelelően alakul.

A hivatástudatból valóban nem lehet megélni, de — és nemcsak a hagyományosan elfogadott értelmiségi pályáknál, hanem minden alkotó tevékenységnek, akár fizikai munkánál is — tartalmas életet nélküle sem lehet élni. A szegedi egyetemnek nemcsak a város és vonzáskörzete számára képeznek diplomásokat, hanem (tudomásunk szerint) az országos igényeket is figyelembe veszik. Jogászokat keresnek Békés, Szolnok, Borsod, Szabolcs, Tolna megyében, orvosokat Bács-Kiskun, Szabolcs, Borsod megyékben, tanárokat (többek között angol, magyar, történelem, kémia, fizika szakosokat) Békés, Szolnok, Pest, Fejér, Veszprém megyékben. Így aztán nem tud a szívünk megszakadni a benzinkutasként, adminisztrátorként stb. dolgozó diplomásokért, annál is inkább, mert sok százezer forintba kerül a képzésük, amelyet ebben az országban valakiknek meg kellett termelniük.

A tárgyilagosság kedvéért hozzátesszük, hogy lehetnek olyan nyomós egyéni és szociális körülmények, amelyek

meggyőződnie arról, hogy például a textilművekben, a gumigyárban, a DELEP-nél, esetleg nálunk, egy fűrérendezésnél mennyit és milyen körülmények között dolgozik a béréért egy munkás vagy éppen egy diplomás termelésirányító. A dolgok dialektikus vizsgálata nemcsak oktatási téma, hanem gyakorlati módszer is lehet... A magyar bérézés ma már nem megfelelő, ezt „felül” is tudhatják, mert tudomásunk szerint hamarosan változások várhatók. A bérézésünkkel a differenciálás helyett — a legnagyobb erőfeszítések ellenére is — éppen az ellenkezője, a nivellálás tapasztalható. Az elmúlt évek alatt olyan mélyen beivódott a köztudatba az egyenlődségi, hogy alig lehet valamit tenni ellene, pedig a párt mindenn, gazdasáspolitikáival foglalkozó határozatában a differenciálást hangsúlyozza. Emellett nagyon gyakori a bérézés végrehajtásánál az úgynevezett szociális szempontra, amely szintén nem segíti a hatékonyságot, nem ösztönöz a nagyobb és jobb teljesítményre. Jellemző, hogy egy technikus hozzászóló is az egyenlődsi hívé és napjainkban már a (sajnos, távoli) kommunista elosztást alkalmazzák. Az a baj, hogy ez korántsem egyedi álláspontot tükröz. A bérézés törziszta a hiányszakmák túlfizetése is, amit azonban kényszerhelyzet szült.

Ma Magyarországon sajnos jellemző, hogy nem a végzett munkát, az alkotó-kreatív tevékenységet, hanem a beosztást, a státuszt fizetjük meg és ismerjük el. Ezért sok esetben az egyén nem a színvonalas „diplomás munka”, hanem a státusz felé orientálódik. A helyes és igazságos minden tisztességesen dolgozó ember részére a szocialista elosztási elv szigorú és következetes alkalmazása lenne, legyen az diplomás, vagy az iparban, mezőgazdaságban a szolgáltatásban, vagy bárhol másutt dolgozó állampolgár.

Befejezőül annyit, hogy az ember — így mi is — hajlamos arra, hogy ne a diplomát becsülje, hanem a mögötte levő emberséget, tudást, alkotóképességet, szóval, a tartalmat. Az ilyen ember előtt leverszük a kalapunkat. De olyat, aki az egyetemi éveket szenvedésnek tartja, vagy diplomás adminisztrátorként, esetleg kútkézelőként teszi talonba a diplomáját és boldogulását a társadalomtól kéri számon — nagyon sajnáljuk — de becsülni nincs okunk.

„Münnich Ferenc” brigád, a Magyar Népköztársaság kétszeres Kiváló Brigádjája (Közlajkatató Vállalat)

Ahhoz, hogy egymás munkáját jobban becsüljük és elismerjük, néhány diplomásnak személyesen kellene

Marx téri körkép

A közönség díjai — Ahogy a rendezők látták

Hét vége, szabad szombat. Érthető, hogy igen sokan keresték fél tegnapi a Szegedi Ipari Vásárt, ahová délutánra várták a 150 ezredik látogatót. A nap eseménye: szavazott a közönség. A cédulák összeszámolása után délelőtt 11 óra derült ki, hogy közönségdíjban az *Oriont*, a *Lignifert*, a *Vidia Kereskedelmi Vállalatot*, az *Alföldi TŰZEP-et*, a *Lőrinci Fonót*, a *Budapesti Műanyagipari Vállalatot* és a *Győri Kesztőgyárat* részesítették a vásár látogatói. Egy másik elismerésről is beszámolhatunk. A *Magyar Kereskedelmi Kamara dél-alföldi összekötő bizottságának nagydíját a Tisza FÜSZERT* érdemelte ki, a határ menti árucseré forgalom növeléséért, a választék bővítéséért.

Kiskapa, nagykapa az AGROKER-bemutatón

Az elmúlt évtized gyakorlata azt a látszatot igyekszik igazolni, hogy a hazai gépipari termékek nehezek és nem annyira strapabírók. A vásáron látottak se győznek meg másról bennünket, még ha szemre nagyon tetszetősek a különböző zöldségbetakarító kombájnok.

A vásár utolsó előtti napján *Dr. Csikós Ferencet*, a városi tanács végrehajtó bizottságának titkárát, a vásár igazgatótanácsának elnökét és *Dr. Zsótér Mihályt* vásárigazgatót megkértük, hogy rövid értékelést adjon a termékbemutatóról.

— Az idei vásáron sorra dőlnek meg a csúcsok. Eddig 6 ezer négyzetméter volt a fedett kiállító terület, most 9 ezer. A látogatók száma is nagyobb, mint bármikor eddig 130-cal több kiállító jött el Szegedre. Úgy érzem, hogy a vásár minden kitzűzött célját sikerült megvalósítani. A szegedi vásár az ipar, a kereskedelem és a fogyasztók találkozója. Örülünk annak, hogy azok a cégek, amelyek nemcsak elhozták portékájukat, hanem árulták is őket pavilonjaikban, jelentős forgalmat bonyolítottak le. A HÓDIKÓT például a zárásig minden valószínűség szerint félmillió forint értékű árut értékesít a Marx téren. Véleményem szerint nagy jelentősége van annak is, hogy az idén 27 kisiparos is részt vesz a seregszemlén. S valamennyiük áruját megvásárolhatók.

— Nyolc éve határoztuk el, hogy a szegedi termékbemutató legyen az újdonságok vására. Nos, ezen a téren is igazolta reményeinket a mostani kiállítás, ahol közel 500 új terméket mutattak be. Nagy jelentőségű kooperációs szerződéseket is kötöttek magyar és jugoszláv vállalatok. Végezetül ki kell emelnem, hogy a vásár most is jól szolgálta a testvérmegyei kapcsolatokat is.

Dr. Zsótér Mihály, a vásár igazgatója mondta: — Vasárnap este 7-kor a vásár bezárja kapuit. Sokan azt hiszik talán, hogy most egy nyugalmas korszak következik, de erről szó sincs. A következő napokban a bontás ad munkát, s megkezdjük szervezni a következő Szegedi Ipari Vásárt. Úgy vélem, hogy a látogatók, a kiállítók és a szervezők is elégedettek lehetnek. A vásár 1973 óta dinamikus fejlődik. Úgy gondolom, azonban, hogy ennél is előbbre kell lépniünk, mert aki nem ezt teszi, az lemarad a versenyben. Törekedniük kell a szakosodásra, ez a jövő útja. A nagy nemzetközi vásárok is ezt a célt tűzik maguk elé. Szeretnék köszönetet mondani valamennyi kiállítónknak, s mindezt abban a reményben, hogy 1984-ben ismét találkozunk itt a Marx téri vásárvárosban.

A vásár ma este befejeződik. A munka azonban folytatódik. A szegedi ipari seregszemle eddig kivított rangja arra kötelezi a rendezőket, hogy két év múlva még szebb, elegánsabb, rangosabb termékbemutatót szervezzenek.

Kereskedelmi ellenőrök tapasztalatai

A kereskedelmi felügyelőségek megvizsgálták a fővárosi peremkerületek és a vidéki, 1000 lakosnál kisebb települések fogyasztásicikkellátását, valamint azt, hogy összhangban van-e a termékek minősége az árakkal, kulturált-e a kiszolgálás.

Tapasztalataik szerint — különösen a kis településeken, sőt, a tanyavilágban is — a három évvel ezelőtti hasonló vizsgálat óta jelentősen javult a lakosság áruellátása, a kereskedelem kulturáltsága. Napi cikkekben az üzletek vezetői általában a helyi igényeknek megfelelően alakítják ki a választékot. Ebben nagy segítséget nyújt, hogy a nagykereskedelmi vállalatok számuk megyében úgynevezett háttérraktárakat létesítettek, amelyekből az árut kisebb távolságra kell szállítani. A kereskedelmi vál-

latok a nagyobb vidéki városokban újabb kijelöltek olyan nagyobb üzleteket, amelyekbe a nagykereskedelem anyagi árut szállít, hogy szükség esetén a körzetben levő kisboltok ingyen pótolhatják a hiányzó cikkeket. Bács-Kiskun megyében általában 20 kisüzlet is „ráépül” a közeli nagy boltokra. Több megyében — például Baranyában, Bács-Kiskunban és Zalában — a legutóbbi időben bővítették a mozgóbolt-hálózatot.

Változatlanul gond, hogy a szállítók nem mindig visznek a kis üzletekbe kis mennyiségben rendelt cikkeket, sőt, azokat a kelendő árukat sem mindig szállítják ki, amelyeket a közeli nagy boltok is szívesen átvessznek. A boltvezetők gyakrabban keresik fel a közeli városok nagykereske-

delmi raktárait, valamint az újonnan létesült önkiszolgáló raktárakat.

Az ellenőrök a megvizsgált több mint 600 fővárosi és vidéki üzlet közül átlag minden negyedik helyen tapasztaltak valamilyen rendellenességet. Gyakran számoltak többet az eladók az árúért, esetenként gyengébb minőségű termékek első osztályú árat kértek. Főként a vidéki kis-közéskék boltjaiban lejárt szavatosságú termékeket árusítottak, s jó néhány helyen a raktárak sem voltak rendben.

A szabálytalanság ma sem kevesebb — bár nem is több — mint három esztendővel ezelőtt. Az esetek többségében pénzbírságot róttak ki, néhány alkalommal fegyelmit kezdeményeztek, s volt, ahol beérték figyelmeztetéssel. (MTI)